

DAN KAD JE BOG BIO SKRIVEN

Velika Subota

Velika subota je dan »kad je Bog bio skriven«. A Vjerovanje kaže da je u taj dan Isus »sišao nad pakao«. »U naše je vrijeme, osobito nakon što je proživjelo prošlo stoljeće, čovječanstvo postalo osobito osjetljivo za otajstvo Velike subote. Božja skrivenost dio je duhovnosti suvremenog čovjeka, egzistencijalno, gotovo nesvjesno, kao praznina u srcu koja se sve više širila«. Glasovita Nietzscheova rečenica »Bog je mrtav«, »gotovo je doslovno preuzeta iz kršćanske tradicije, često je ponavljamo na pobožnosti križnoga puta a da možda i nismo u potpunosti svjesni onoga što govorimo«. (...) »Nakon dvaju svjetskih ratova, nakon "lagera" i "gulaga", nakon Hirošime i Nagasakija, naše je doba sve više postajalo Velikom subotom. Tama toga dana tiče se svijetu koji se pitaju o životu, a osobito nas vjernika. I mi se dotičemo te tame" No Isusova smrt ima i drugo lice, »suprotno, posve pozitivno, koje je izvor utjehe i nade«. »To me pak navodi na pomisao o svetome Platnu koje se ponaša kao "fotografski" dokument, koji ima svoj "pozitiv" i "negativ". Zapravo je upravo tako: najmračnije otajstvo vjere ujedno je najsvjetliji znak nade koja nema granica. Velika subota je "ničija zemlja" između smrti i uskrsnuća, ali na tu "ničiju zemlju" ušao je Jedan, Jedini, koji je njome prošao sa znakovima svoje muke, za čovjeka: "Passio Christi. Passio hominis". A Platno nam govori upravo o tome času, ono jasno svjedoči o onom jedinstvenom i neponovljivom intervalu u povijesti čovjeka i svemira kad je Bog, u Isusu Kristu, podijelio s nama ne samo naše umiranje, nego i naš ostanak u smrti. Najradikalnija solidarnost« (*Papa Benedikt XVI., Meditacija pred Torinskim platnom, 2. svibnja 2010.*)